

ВЕСЕЛИН ХАНЧЕВ
ЗНАМЕТО НА БАТАЛЪОНА

chitanka.info

*Оттеглиха се немците в Куманово.
По стъпките им ден и нощ вървим.
Небето черно от барута стана,
а пътищата се покриха с дим.*

*Червена кал полепва по ботушите,
тежи в дъжда войнишкия шинел,
но ние все вървим, в стрелбата вслушани.
Залягаме. Пълзим по колене.*

*Небето ниско мините раздират.
Не дишаме. Лежим. Ръцете — в кръв.
Внезапно се изправя командирът
и хвърля се пред батальона пръв.*

*И първи го повалят посред мрежите.
Долазваме, но той мълчи. Убит.
Шинела — скъсан. В джоба му — бележник,
от смъртоносния куришум пробит.*

*— Вземете го! — прошепва бързо някой.
От него пада снимка на дете.
Изтрита снимка, а говори в мрака.
И надпис има, но не се чете...*

*Така лежим с портрета на убития.
Какво ни спомня той, защо мълчим?
Внезапно скача редникът Димитър
и вика в тъмнината: „Да вървим!“*

*И вдига над главата си портрета.
Едва се виждат детските черти.
И ставаме. Ракетите ни светят.
Настръхнала стоманата лъщи.*

*И първи батальон на нож изскача,
и хвърля се към немците, напред,
където като знаме посред здрача
върви с бойците детския портрет.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.